



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 271/25
13.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Оливере Анђелковић, председника већа, судија Драгана Ћесаровића и др Миодрага Мајића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Браниславе Муњић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Петра Стојановића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.575/21 од 20.12.2024. године, након одржане јавне седнице већа, **дана 13.05.2025. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Петра Стојановића, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.575/21 од 20.12.2024. године, **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.575/21 од 20.12.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика и изречена му је условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити ако окривљени за време проверавања у трајању од 3 (три) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу члана 63 Кривичног законика, уколико дође до опозивања условне осуде, суд ће окривљеном у казну затвора урачунати време проведено на задржавању у периоду од 20.08.2021. године до 22.08.2021. године. Применом члана 50 став 1 и 2 и члана 51 став 1 Кривичног законика, суд је окривљеном АА осудио на новчану казну у износу од 60.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 (три) месеца од правноснажности пресуде. На основу члана 51 став 2 Кривичног законика, ако окривљени не плати

новчану казну у наведеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. На основу чланова 87 и 348 став 6 Кривичног законика, окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то пиштоља, произвођача “Р. Beretta”, модел 1934, калибра 9x17 мм, фабричког броја ... и 94 комада муниције, калибра 9x17 мм. На основу члана 264 став 1 Законика о кривичном поступку, окривљени АА обавезан је да накнади трошкове кривичног поступка, а на основу члана 262 став 2 Законика о кривичном поступку посебно решење о висини трошкова донеће суд када се прибаве подаци о висини трошкова.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду ожалбену пресуду укине и предмет упути првостепеном суду на поновно суђење или исту преиначи тако што ће окривљеног АА огласити кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 Кривичног законика и изрећи му казну затвора у складу са законом или да ожалбену пресуду преиначи у осуђујућем делу због кривичног дела из члана 348 став 1 КЗ, тако што ће му изрећи казну затвора или условну осуду којом ће му утврдити казну затвора у дужем трајању и са дужим роком проверавања;

-окривљени АА, без навођења законског основа за побијање исте, при чему из жалбених навода произлази да се првостепена пресуда оспорава из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи ожалбену пресуду ослобађањем од оптужбе у целости, а такође је предложено да Апелациони суд у Београду ожалбену пресуду не укида и не враћа првостепеном суду на поновно одлучивање. Окривљени је замолио да буде обавештен о времену и месту одржавања седнице већа Апелационог суда у Београду на којој ће се одлучивати о његовом жалби, како би истој присуствовао, и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Петар Стојановић, због свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду ожалбену пресуду преиначи у ослобађајућу у целости или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. Такође је замолио да буде обавештен о времену и месту одржавања седнице већа Апелационог суда у Београду, на којој ће се одлучивати о жалби, како би истој присуствовао заједно са окривљеним.

У одговору на жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, изјављену против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.575/21 од 20.12.2024. године, окривљени АА предложио је Апелационом суду у Београду да ожалбену пресуду преиначи у ослобађајућу у целости, а такође је предложио да се ожалбена пресуда не укида и не враћа на поновно суђење првостепеном органу.

У одговору на жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, изјављену против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.575/21 од 20.12.2024. године,

бранилац окривљеног АА, адвокат Петар Стојановић, предложио је Апелационом суду у Београду да ожалбену пресуду преиначи у ослобађајућу у целости или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Апелациони јавни тужилац из Београда је, поднеском Ктж.бр.294/25 од 26.03.2025.године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, укине пресуду Вишег суда у Београду К.бр.575/21 од 20.12.2024. године и предмет упуту првостепеном суду на поновно суђење или исту преиначи тако што ће окривљеног АА огласити кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 Кривичног законика и изрећи му казну затвора у складу са законом или да ожалбену пресуду преиначи у осуђујућем делу због кривичног дела из члана 348 став 1 КЗ, тако што ће му изрећи казну затвора или условну осуду, којом ће му утврдити казну затвора у дужем трајању и са дужим роком проверавања, а да се жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Петра Стојановића, одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао јавну седницу већа, у смислу члана 447 ЗКП, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Петра Стојановића, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца из Београда, па је након размотрања навода и предлога из изјављених жалби, одговора на жалбу, а имајући у виду и предлог Апелационог јавног тужиоца из Београда, из напред цитираног поднеска, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку, нашао:

Жалбе су неосноване.

Жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Стојановића, првостепена пресуда се оспорава због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, наводећи да је изрека пресуде противречна разлозима пресуде, док су наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања потпуно нејасни и у знатној мери противречни, због чега није могуће испитати законитост и правилност ожалбене пресуде.

Међутим, Апелациони суд у Београду, изнете жалбене наводе оцењује неоснованим, јер је, по налажењу овога суда, противно наводима у жалбама, изречена пресуда јасна и разумљива и садржи све чињенице и околности које представљају обележје кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим, а од којих зависи правилна примена закона и одлука у погледу правне квалификације дела, пресуда не садржи противречности, ни међусобне, ни у односу садржину изведених доказа, а првостепени суд је у образложењу побијане пресуде дао јасне и правилне разлоге за своју одлуку.

Ни жалбени наводи окривљеног АА, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 348 став 2 тачка 1 ЗКП, дакле да је пресуда заснована на доказу на коме се одредбама овог законика иста не може заснивати и то на

записнику о претресу стана, нису могли прихваћени као основни, будући да је наредбом Вишег суда у Београду Кпп.Пов број 1334/21 од 19.08.2021.године, наређено претресање стана и других просторија у ..., ..., чији је корисник окривљени АА, а да наредба садржи све што је прописано чланом 155 став 2 ЗКП, о чему је првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде, на страни 25, дао јасне и довољно аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Наиме, из записника о претресању стана и других просторија произлази да је претресање извршено дању, од 15:30 до 17:10 часова, да је наредба предата ББ и АА, што је сагласно са исказом ББ и ВВ, да је окривљени поучен о праву да узме адвоката, што произлази из исказа сведока ВВ и ГГ, да су претресању стана присуствовала два пунолетна грађанина, који су упозорени на ток претресања, што произилази из записника о претресању стана, исказа сведока ДД и ЂЂ, да је о претресању сачињен записник, у коме су тачно описани предмети који се одузимају и место на коме су пронађени, да је у записник унето да присутна лица нису имала примедбе, међу њима ни окривљени АА, да је о одузетима предметима сачињена потврда, а предмети пронађени током претресања посебно су фотографисани и записник о претресању стана потписали су како окривљени АА, тако и сведоци претреса и нико није имао примедби.

Ценећи жалбене наводе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Петра Стојановића, којима се првостепена пресуда оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, Апелациони суд у Београду исте оцењује неоснованим, из разлога што је првостепени суд, приликом доношења побијане пресуде, правилно и потпуно утврдио чињенично стање када је нашао да је окривљени АА извршио кривично-правне радње, ближе наведене у изреци побијане пресуде.

Наиме, окривљени АА је у току кривичног поступка мењао одбрану, па је, ценећи одбрану окривљеног у тужилаштву, правилно првостепени суд исту прихватио у делу у коме је навео да су у помоћној згради били пиштољ марке “Берета” и 94 метка, која одбрана је потврђена записником о претресању стана од 19.08.2021. године, извештајем ПС Вождовац од 20.08.2021. године, потврдом о привремено одузетим предметима од 20.08.2021. године, извештајем о форензичком прегледу лица места од 21.08.2021. године и фотодокументацијом од 20.08.2021. године. Такође, одбрана окривљеног у делу у коме је навео да је пиштољ и муницију његов отац пребацио у плакар, потврђена је исказом ЕЕ, која је навела да је видела пиштољ у орману, као и исказима ВВ и ГГ, који су навели да су у орману пронађени пиштољ и муниција. Одбрана окривљеног у делу у ком је навео да је његов отац преминуо 29.12.2010. године, потврђена је изводом из матичне књиге рођених за ЖЖ, затим његова одбрана у делу у ком је навео да су након очеве смрти у предметној кући у ... живели он, супруга и ћерка потврђена је са три извештаја из правосудног информационог система од 11.12.2024. године, из ког је утврђено да окривљени од 27.07.1993. године има пријављено пребивалиште на тој адреси, ББ од 04.05.2016. године има пријављено пребивалиште на тој адреси, док је ЕЕ од 08.08.2008. године до 21.07.2020. године имала пријављено пребивалиште на тој адреси. Одбрана окривљеног у делу у коме је навео да су након смрти оца покренули оставински поступак и да је донето решење којим му је припала 1/3 куће, потврђена је решењем Првог основног суда у Београду

О-2672/11 од 25.03.2011. године.

Имајући у виду наведено, по оцени овога суда, а насупрот жалбеним наводима окривљеног и његовог браниоца, правилно је првостепени суд нашао да одбрана окривљеног дата пред тужиоцем не представља паушални навод о признању кривичног дела, већ детаљну, опширну и прецизну одбрану која је потврђена напред наведеним, изведеним и прихваћеним доказима, због чега је правилно првостепени суд исту у потпуности прихватио, дакле и у делу у коме је окривљени навео да његова браћа немају никакве везе са оружјем и муницијом.

Стога је правилно првостепени суд закључио када није прихватио одбрану окривљеног са главног претреса у делу у коме је исти навео да су он, супруга и ћерка живели у улици ..., будући да је иста оповргнута одбраном окривљеног датом у тужилаштву 22.08.2021.године, која одбрана је потврђена напред наведеним писаним доказима, при чему и по оцени овога суда управо чињеница да је ЕЕ од 2008 – 2020.године живела у ..., а од 21.07.2020.године до 23.08.2021.године у улици ..., указује на то да би, да су све троје живели у улици ..., сви променили пребивалишта, а не само ЕЕ. Такође, одбрана окривљеног у делу у ком је навео да је његова ћерка видела то оружје пар дана пре него што је вршен претрес стана, оповргнута је чињеницом да је ЕЕ навела да је оружје видела пре 17.06.2021.године, а претрес стана је вршен 20.08.2021.године. При томе је и за овај суд неприхватљива одбрана окривљеног у делу у ком је навео да су му полицајци претили, да су му говорили да уколико не потпише документ, да ће бити у притвору, док се његова браћа, супруга и ћерка не саслушају, будући да такви наводи одбране окривљеног нису потврђени ниједним доказом, при чему о наведеним околностима окривљени није говорио приликом саслушања у тужилаштву 22.08.2011.године, ком нису присуствовали полицијски службеници, већ је такву своју одбрану изнео тек на главном претресу 16.11.2022.године.

Правилно је првостепени суд закључио када није прихватио одбрану окривљеног ни у делу у коме је навео да је његова ћерка пиштољ пријавила полицији јер се плашила да ће он дићи руку на себе зато што и даље нема контакт са првом ћерком, будући да је таква његова одбрана оповргнута чињеницом да је ЕЕ пиштољ видела пре 17.06.2021.године, да је полиција вршила претрес стана 20.08.2021.године, а окривљени је навео да је његова прва ћерка отета још у мају 1992.године.

Правилно је првостепени суд закључио када није прихватио ни одбрану окривљеног у делу у ком је навео да му полиција није уручила наредбу за претрес, будући да је, како је то већ напред речено, таква његова одбрана оповргнута записником о претресању стана и извештајем ПС Вождовац, а такође је неприхватљива одбрана окривљеног са главног претреса од 16.10.2024.године, у делу у коме је навео да му у полицији није речено да има право на свог адвоката и да јесте, ангажовао би садашњег браниоца, будући да је таква његова одбрана оповргнута чињеницом да окривљени ни приликом саслушања у тужилаштву 22.08.2021.године, није имао изабраног браниоца, већ је прихватио браниоца по службеној дужности, а браниоца је изабрао тек 02.09.2021.године.

Надаље, сведок ЕЕ такође је мењала свој исказ у току поступка, и по оцени овога суда, правилно је првостепени суд закључио када није прихватио наводе овог

сведока да се плашила да њен отац не нађе оружје и себи учини нешто лоше, јер исти има ћерку из првог брака и тешко је поднео то што је та жена, када су живели у Енглеској, само покупила дете и отишла из куће, што је и за овај суд неприхватљиво, имајући у виду наводе окривљеног да се то десило у мају 1992.године, дакле 29 година пре њеног проналаска пиштоља. Такође су и за овај суд нелогични наводи сведока да не зна да ли је њен отац има суицидне мисли, да не зна како је уписала факултет, да јој је било битно да, ако нешто стигне са факултета, то стигне у ... улицу, а да не зна шта би јој дошло са факултета, да не може да се изјасни да ли је кућа у ... условна и да ли у њој може да се живи, при чему је тек на главном претресу 20.12.2024.године, споменула и енглески пасош.

Такође, правилно је првостепени суд, ценећи исказ сведока ББ, нашао да је иста мењала исказ у току кривичног поступка, због чега исти није прихватио, дајући за то у образложењу ожалбене пресуде јасне и довољно аргументоване разлоге, правилно налазећи да су окривљени АА и сведоци ЕЕ и ББ дали међусобно контрадикторне изјаве, будући да је окривљени на главном претресу 20.11.2024.године, навео да је на плацу коров и не држе ништа, док је ЕЕ навела да на плацу има гвожђурије, делова камиона и гума, а ББ је навела да на плацу има пуно гума и зарђалог метала, затим окривљени је на главном претресу од 16.11.2022.године, навео да је ЕЕ пронашла пиштољ међу књигама, док је ЕЕ навела да је пиштољ пронашла међу стварима у орману и није спомињала књиге, док је окривљени као адресе становања наводио само ... улицу, док су ЕЕ и ББ тек на главном претресу, дана 20.11.2024.године, наводиле да су живели и у ... улици, ... улици, на ... и у улици ...

Имајући у виду наведено, правилно је првостепени суд нашао да су окривљени АА, његова жена ББ и његова ћерка ЕЕ, у својим наводима на главном претресу покушали да објасне да нико од њих није живео у кући у ..., у ..., те да су повремено долазили због комшија, који наводи су, и по оцени овога суда, неосновани, имајући у виду личне податке које је окривљени навео приликом саслушања у тужилаштву 22.08.2021. године, и то да станује у ..., затим одбрану окривљеног из тужилаштва, када је навео да се 2009. године вратио у Србију и живео у тој кући са породицом, да од 2019. године све време борави у тој кући, као и одбрану окривљеног са главног претреса, када је навео да је кућа препуна његових ствари, да у кући држе свеске, издања "Политике", своју стару гардеробу, да је ЕЕ 2020. године, променила своје пребивалиште из... у улицу ..., да би имала мир да учи, након чега је покушао да објасни своју изјаву речима да није имала мир у кући у ..., јер није могло да се живи, затим исказ сведока ЕЕ, која је навела да је њена мајка у дворишту садила биљке, као и да су ту повремено живели, након чега је покушала да објасни своју изјаву речима да су генерално привремено живели, исказ ББ, која је навела да је наводно случајно критичног дана била у кући, да је хтела да износи неке ствари да се изветре, да би обавила кућне послове, просунчала веш који су донели из Енглеске, заливала цвеће, скидала паучину, да у кући има шпорет, да може нешто да скува да се поједе и да скува кафу, да у кући има фиксни телефон који су уредно плаћали, да је знала да пушка стоји наслоњена на зид у кухињи, исказ ДД, који је навео да је то кућа оца окривљеног, који је живео у тој кући, исказ ВВ, који је навео да је његов утисак био да у дворишту и кући неко живи, да мисли да је окривљени у тој кући живео са женом и ћерком, решење Првог основног суда у Београду, из кога произлази да је од марта 2011. године окривљени један од три сувласника на тој непокретности, као и три извештаја из

Правосудног информационог система, из којих произлази да окривљени на тој адреси има пријављено пребивалиште од 1993. године, његова супруга од 2016. године, а његова ћерка је имала пријављено пребивалиште од 2008. године до 2012. године.

Утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд засновао и на деловима исказа сведока ДД, ЂЂ, ВВ и ГГ, о чему је у образложењу ожалбене пресуде, на странама 23 и 24, дао јасне, детаљне и за овај суд у свему прихватљиве разлоге.

Ценећи налаз и мишљење ДНК Центра за генетику од 02.10.2024. године и исказ вештака Бојане Панић, правилно је првостепени суд исте у потпуности прихватио као јасне и непротивуречне, при чему се није појавила сумња у њихову истинитост, а имајући у виду да је анализом биолошког трага са бриса “рукохват пиштоља марке “Beretta”” утврђен парцијални ДНК профил, који се не поклапа са ДНК профилем неспорног узорка окривљеног АА, те да у спорним узорцима са бриса “навлака пиштоља” и “окидач пиштоља” није било довољне количине биолошког материјала да би се утврдили ДНК профили, правилно налазећи да исто није од утицаја на доношење другачије одлуке, имајући у виду да је вештак Бојана Панић на главном претресу образложила да у спорним узорцима није било довољне количине биолошког материјала, да не искључује могућност да је била изузета мала количина биолошког материјала, да количина биолошког материјала на пиштољу зависи и од тога када је неко њиме руковао, колико дуго је био у контакту са пиштољем, од карактеристика саме особе, од услова под којима је чуван, услова под којима се налазио пиштољ пре него што су изузети брисеви, да је са руковата пиштоља утврђен парцијални ДНК профил, што је последица мале количине биолошког материјала, да постоји могућност да је присуство биолошког материјала више од једне особе, али да нису могли то да утврде, а такође је суд имао у виду наводе вештака да су на рукохвату пиштоља констатовали да је у питању траг једне особе и утврдили присуство Х хромозома, који је карактеристичан за жене, а што је у сагласности са исказом сведока ЕЕ, која је навела да је ухватила пиштољ и извадила га из кесе.

Ценећи два записника о вештачењу Националног центра за криминалистичку форензику бр. 234 7 1721 2021 од 21.08.2021. године и бр. 234 7 1721 2021 1 од 20.01.2022. године, као и исказ сведока ЗЗ, правилно је првостепени суд исте у потпуности прихватио као јасне и непротивуречне, при чему се није појавила сумња у њихову истинитост, а такође је правилно утврђено чињенично стање засновао и на записнику о претресу стана и других просторија Дирекције полиције од 20.08.2021. године, правилно налазећи да је претрес стана обављен у складу са члановима 155, 156 и 157 ЗКП, о чему је у образложењу ожалбене пресуде, на страни 25, дао јасне, детаљне и, по оцени овога суда, у свему правилне разлоге, па су стога жалбени наводи окривљеног и његовог браниоца у том делу оцењени као неосновани.

Имајући у виду све напред наведено, правилно је првостепени суд нашао да чињеница да је окривљени АА неовлашћено држао ватрено оружје и муницију произлази из његове одбране дате у тужилаштву, као и из записника о претресању стана и других просторија од 20.08.2021. године и потврде о привремено одузетим предметима, које је окривљени потписао без примедби, док су његова одбрана на главном претресу и искази његове ћерке и супруге дати срачунато на искључење његове кривице, при чему су исти контрадикторни и нелогични, а што је првостепени

суд детаљно образложио, дајући правилне разлоге због чега се исти не могу прихватити.

Апелациони суд у Београду је код таквог стања ствари у потпуности прихватио став првостепеног суда у погледу оцене одбране окривљеног и оцене свих доказа изведених током поступка, при чему је првостепени суд све изведене доказе критички анализирао, ценио сваки појединачно и довео их у међусобну везу, повезивањем чињеница које неспорно произилазе из изведених доказа и за свој став дао јасне, недосмислене, довољно аргументоване и за Апелациони суд у Београду у свему прихватљиве разлоге и на тако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио кривични закон, када је нашао да су се у радњама окривљеног АА стекли сви субјективни и објективни елементи кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, правилно налазећи да је окривљени био свестан свог дела и хтео његово извршење, дакле да је поступао са директним умишљајем, при чему је био свестан да је његово дело забрањено, а што је правилно утврђено из његовог објективног понашања, предузетих радњи и свих околности под којима су ове радње учињене.

При томе је веће првостепеног суда имало у виду да је окривљеном АА стављено на терет извршење кривичног дела из члана 348 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, односно да је држао већу количину муниције – 94 метка, али је правилно нашао да количина која је одузета од окривљеног – 94 метка не може представљати већу количину, о чему је образложењу ожалбене пресуде дао јасне и за овај суд у свему правилне разлоге.

Стога су супротни жалбени наводи како јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, тако и окривљеног и његовог браниоца, којима се првостепена пресуда оспорава због повреде кривичног закона, оцењују као неосновани.

Неосновано се, по оцени овог суда жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Петра Стојановића, првостепена пресуда оспорава због одлуке о кривичној санкцији.

Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд, приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА, правилно, у смислу члана 54 Кривичног законика, ценио све околности које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног имао у виду његов ранији живот, тј. чињеницу да је неосуђиван, његове личне прилике, чињеницу да је завршио Архитектонски факултет, да је отац два детета, да је у време пресуђења имао 69 година и 7 месеци и да је пензионер, док отежавајућих околности на страни окривљеног суд није нашао.

Имајући у виду све напред наведене олакшавајуће околности, у одсуству отежавајућих околности у односу на окривљеног АА, затим тежину извршеног кривичног дела, као и степен кривице окривљеног, суд је нашао да има места примени прописа из члана 64, 65 и 66 Кривичног законика о изрицању условне осуде, па је

истом утврдио казну зазора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одредио да се овако утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 3 (три) године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, при чему је, на основу члана 63 Кривичног законика, одредио да уколико дође до опозивања условне осуде, суд ће окривљеном у казну затвора урачунати време проведено на задржавању, правилно налазећи да је овако изречена условна осуда адекватна тежини учињеног кривичног дела и личности окривљеног као учиниоца, као и да је иста неопходна, али и довољна да би се са њом остварила како општа сврха изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика, односно сузбијање дела којима се повређују или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством, тако и сврха условне осуде, прописана чланом 64 став 2 Кривичног законика, односно да се према учиниоцу лакшег кривичног дела не примени казна када се може очекивати да ће упозорење уз претњу казном довољно утицати на учиниоца да више не врши кривична дела.

Такође, правилно је првостепени суд, применом члана 50 став 1 и 2 и члана 51 став 1 Кривичног законика, окривљеног АА осудио на новчану казну у износу од 60.000,00 динара, налазећи да је овако изречена новчана казна у свему адекватна и сразмерна тежини учињеног кривичног дела и личности окривљеног као учиниоца, те да је иста неопходна, али и довољна да би се њом остварила како општа сврха изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика, односно сузбијање дела којима се повређују или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством, тако и сврха кажњавања из члана 42 Кривичног законика, односно спречавање учиниоца да чини кривична дела и утицаје на њега да убудуће не чини кривична дела, као и на друге да не чине кривична дела, изражавање друштвене осуде за кривична дела, јачање морала и учвршћивање обавезе поштовања закона.

Напред наведене разлоге у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, налазећи да је првостепени суд дао правилан значај свим олакшавајућим околностима на страни окривљеног, у одсуству отежавајућих околности и да ће се овако одмереном условном осудом и новчаном казном у утврђеном износу, код окривљеног у потпуности остварити сврха условне осуде, предвиђена одредбом члана 64 КЗ, као и сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, као и да су исте нужне мере кривично-правне заштите, сразмерне степену кривице окривљеног, јачини угрожавања заштићеног добра, тежини извршеног кривичног дела, личности окривљеног и његовим личним приликама, тј. имовном стању.

Имајући у виду наведено, жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, у којој се не наводи ни једна околност која није цењена од стране првостепеног суда, а која би утицала на другачију одлуку, у смислу изрицања строжије кривичне санкције према окривљеном, као и жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Петра Стојановића, у којима се не наводи ни једна околност која није цењена од стране првостепеног суда, а која би утицала на другачију одлуку, у смислу изрицања блаже кривичне санкције према окривљеном, оцењене су као неосноване.

Из свих напред изнетих разлога Апелациони суд у Београду је, на основу

одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-виши саветник
Бранислава Муњић,с.р.

Председник већа – судија
Оливера Анђелковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић